

## ***Even uw aandacht...***

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.*

*Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.*

*Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.*

*Veel leesplezier!*

# **OUDE LIEFDE...**

Een komedie in één bedrijf

door

Peter Kremel

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen  
2016  
Nr.3317

## OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.  
Te Boelaerlei 107  
2140 Borgerhout Antwerpen  
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via [www.toneelfonds.be](http://www.toneelfonds.be) → opvoering.

**Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.**

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

*Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.*

**Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.**

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"  
Postbus 363  
1800 AJ Alkmaar.  
info@ibva.nl

TARIEFCODE A3

### **BELANGRIJKE OPMERKING!**

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *OUDE LIEFDE...* op te voeren moet de naam van auteur *PETER KREMEL* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2016/0220/023  
ISBN 978-90-385-13898

© 2016 Toneelfonds J. Janssens/Peter Kremel  
[www.toneelfonds.be](http://www.toneelfonds.be)

Niets uit deze uitgave mag worden veeleuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen  
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . [info@toneelfonds.be](mailto:info@toneelfonds.be)

## ***PERSONAGES***

(1 dame – 1 heer)

GEORGES, een gepensioneerd man :

VERONIQUE, zijn kleindochter :

## ***DECOR***

De kamer van Georges in het rusthuis. Een tweezit volstaat.

## ***KORTE INHOUD***

Georges, gepensioneerd en sinds 10 jaar weduwnaar, krijgt in het rusthuis bezoek van zijn kleindochter Veronique. Ze heeft groot nieuws, ze is hopeloos verliefd en supergelukkig. Bompa Georges is blij voor haar en bevestigt dat hij zelf nog zeer regelmatig seks heeft in het rusthuis en dit met wisselende partners. Verbazing en afgrijzen bij Veronique want liefde en seks is toch voor jonge mensen en niet voor.... rimpelrockers. Veronique bekent eveneens dat zij een lesbische relatie heeft en haar ouders daar niet gelukkig mee zijn. Wanneer op zijn beurt bompa Georges bekent dat zijn 'vriendin' Karel heet is bij Veronique het hek helemaal van de dam... of volgt er toch nog een verrassend happy end?

*(Georges, een gepensioneerd man zit in een tweezit in het rusthuis zijn krant te lezen. Zijn kleindochter Veronique komt hem bezoeken. Ze is helemaal happy, wat blijkt uit de manier waarop ze vrolijk binnenkomt.)*

VERONIQUE : Hallo bompa!

GEORGES : *(kijkt op vanachter zijn krant.)* Wel wie we daar hebben! Mijn favoriete kleindochter.

VERONIQUE : Da's niet moeilijk als ge maar één kleindochter hebt hé bompa?

GEORGES : Komt gij die oude bompa nog eens bezoeken in het bejaardentehuis!

VERONIQUE : Zo oud zijt gij nog niet hé bompa. Voor mij blijft gij altijd mijn flukse, sterke, robuuste en viriele bompa!

GEORGES : Steriele zeker? Of nee, meer een liquide bompa.

VERONIQUE : Liquide?

GEORGES : Ik draag niet voor niks een pamper hé Veronique?

VERONIQUE : Och bompa, voor mij zijt gij nog in de fleur van uw leven.

GEORGES : *(bekijkt haar even.)* Hebt gij iets nodig?

VERONIQUE : Nodig? Nee, waarom?

GEORGES : Normaal gezien als ik complementjes van iemand krijg hebben ze iets nodig.

VERONIQUE : Nee bompa, ik heb niks nodig, helemaal niks. Ik heb alles wat ik moet hebben. Maar dan ook alles... Alles! *(zucht van genot)*

*(Veronique gooit zich in de zetel en kijkt met een grote glimlach dromend voor zich uit. Georges bekijkt haar vragend.)*

GEORGES : Alles... dus...?

VERONIQUE : Ja, alles. *(zucht)*

GEORGES : Bon. Alles dan. *(Lacht even en slaat zijn krant terug open en begint te lezen)*

VERONIQUE : Ik hé, ik ben zo gelukkig. Zoooo gelukkig hé, dat ik het amper onder woorden kan brengen.

*(Bompa kijkt verder in zijn krant en doet alsof hij haar niet hoort. Veronique verwacht een reactie van bompa die niet komt.)*

VERONIQUE : Zoouou gelukkig ben ik!

*(Bompa blijft in zijn krant kijken. Veronique slaat zijn krant naar beneden.)*

Bompa, ik ben....

GEORGES : Zoououououou gelukkig.

VERONIQUE : Ja en wilt gij niet weten waarom?

GEORGES : Ik wil niet te curieus lijken en daarbij, u kennende, zult ge het mij vroeg of laat toch vertellen.

VERONIQUE : *(springt recht, de armen wijd.)* Ik ben zoouou....

GEORGES : Gelukkig, ja dat weten we ondertussen en...?

VERONIQUE : En... ik heb kriebels in mijne buik, duizend vlinders, hierbinnen hé daar borrelt van alles.

GEORGES : Toch geen diarree zeker?

VERONIQUE : *(Boos)* Maar nee bompa!

GEORGES : Dacht ik al, want 'Zoouou gelukkig' wordt ge daar niet van.

VERONIQUE : Ik ben hier in mijn hart geraakt door Cupido.

GEORGES : Kwiebedo?

VERONIQUE : Cupido bompa, het engeltje van de liefde. Hij heeft zijn pijlen op mij afgeschoten en bonk raak geschoten. *(Valt in zetel handen op het hart.)*

GEORGES : En deed dat zeer?

VERONIQUE : *(bekijkt bompa.)* Waarom vertel ik u dat eigenlijk allemaal? Gij snapt toch niks van de liefde.

GEORGES : Oh Jawel!

VERONIQUE : Ik ben nog nooit zo verliefd geweest. Deze keer is het de ware. Daar ben ik zeker van.

GEORGES : Allez, des te beter voor u hé! *(Neemt weer krant vast)*

VERONIQUE : Hebt gij dat ooit gekend bompa?

GEORGES : Kwiebedo?

VERONIQUE : Het gevoel dat ge precies niet meer op deze wereld zijt.

GEORGES : Hier in het bejaardentehuis is ‘niet meer op deze wereld zijn’ nooit veraf.

Het is ook het eindstation voordat ge naar de grote camping moogt.

VERONIQUE : Ik heb het gevoel te zweven, heel hoog in de lucht. Kent ge dat bompa?

GEORGES : Bij een bepaalde soort pillen heb ik dat soms ook wel.

VERONIQUE : Het gevoel in een schone droom te leven.

GEORGES : Bij mij zijn het de laatste tijd meer nachtmerries.

VERONIQUE : Och bompa, ge zijt ermee aan het lachen.

GEORGES : Dat is niet waar. De liefde is schoon, heel schoon.

VERONIQUE : Wat weet gij daar nu nog van? Bomma is al meer dan tien jaar dood.

GEORGES : En dan? Denkt gij omdat ik oud ben dat ik niet meer weet wat liefde is.

VERONIQUE : Die tijd is voor u al lang voorbij.

GEORGES : En gij denkt dat?

VERONIQUE : Daar ben ik zeker van.

*(Georges plooit zijn krant samen en legt ze naast hem in de zetel en draait zich naar Veronique.)*

GEORGES : Ah bon. Dus omdat ik boven de 70 ben kan ik iemand niet graag meer zien.

VERONIQUE : Graag zien misschien wel maar toch niet meer mee naar bed gaan hé bompa. Hihi.

GEORGES : *(blijft heel serieus.)* En waarom niet?

VERONIQUE : Allez bompa, gij zijt daar toch te oud voor zeker, dat is slecht voor uw gezondheid en daarbij dat is... dat is... allez hoe moet ik het zeggen... *(trekt vies gezicht)* Zo twee oude mensen die samen de liefde bedrijven, die oude verrimpelde lichamen tegen een dat is toch... allez.... dat is toch...

GEORGES : Wat? Vies?

VERONIQUE : Ja, eigenlijk wel ja. Allez, op uwe leeftijd doet ge dat toch niet meer.

GEORGES : Dus volgens u mogen gepensioneerden alleen nog klagen, zagen, met hun vingers draaien en met hun voeten laten spelen.

VERONIQUE : Maar allez bompa. Waarom zoudt gij dat nog willen doen?